

[Eva Møller]

Men jeg skal måske tage det sidste som et tegn på, at man vil vende tilbage til ansvarligheden og derfor også vil til at føre en anderledes politik; det sidste skal jeg i hvert fald hilse med glæde.

Med hensyn til spørgsmålet om nedrustning skal jeg sige, at jeg gentagne gange i mit indlæg sagde, at Det Konservative Folkeparti var og altid havde været tilhænger af fred og af nedrustning, men at det også havde været tilhænger af et troværdigt forsvar. Det sidste er vores eneste mulighed for at bevare friheden og demokratiet. Jeg talte gentagne gange om, at jeg ønskede en fortsættelse af alle nedrustningsbestrebelse, og at jeg ikke mente, at dette, at man ikke kunne koble tingene sammen, skulle være nogen hindring for på nuværende tidspunkt at gå i gang med en del af dem.

Der er altså ikke tale om, at Det Konservative Folkeparti ønsker oprustning. Det Konservative Folkeparti ønsker nedrustning. Vi ønsker en gensidig, kontrollerbar nedrustning, og vi ønsker en balance, fordi det har vist sig, at baggrunden for, at Gorbatsjov på nuværende tidspunkt er indstillet på at forhandle, er, at Vesten gennem fasthed og styrke har lagt sig fast på en linje, som fik Gorbatsjov til forhandlingsbordet, mens vi jo ikke så, at det samme var tilfældet op til dobbeltbeslutningen i 1979. Havde vi dengang, som jeg tidligere sagde, fulgt Socialdemokratiets linje, kunne vi ikke have forventet, at Gorbatsjov i dag havde været forhandlingsvillig, for så havde han haft alle trumferne på hånden.

Bjørn Elmquist (V):

Allerførst et par bemærkninger til hr. Albrechtsen, som jeg synes viser en vis forvirring med hensyn til sin opfattelse af og sin mening om vores holdning til WEU. Da han for lidt siden var heroppe, mente han, at jeg havde talt med begejstring. Senere hen, da jeg fastholdt mit oprindelige synspunkt, sagde han, at der var tale om et tilbagetog. Det kan da vist kun have været i forhold til det, som hr. Albrechtsen fejlagtigt havde opfattet som min holdning. Og da han var heroppe for lidt siden for tredje gang, hed det sig, at der i dette ting var tilhængere af WEU, og det var CD og Venstre.

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde tidligere, at vi håber og tror, at det vil kunne lykkes at

få en fordomsfri og en velovervejede bedømmelse i danske politiske kredse af forholdene omkring og betydningen af WEU, og jeg synes, at det, som hr. Lasse Budtz sagde, var, at på trods af den skeptiske holdning, som hans parti vil lægge for dagen over for WEU, ville det dog samtidig være parat til at se realiteterne i øjnene. Og den dag der måtte være mulighed for at konstatere, at det er i WEU, der finder en drøftelse sted på europæisk plan af sikkerhedspolitikken, ville det være uklogt og forkert, om man ikke kunne deltage i den.

Men i øvrigt er der nogle formaliteter omkring dette, for jeg forstår, at man ikke kan bede om optagelse i WEU, men skal opfordres af WEU til at komme ind, og så kan det være spændende at se, om man i WEU overhovedet mener, at Danmark er et land, som bør være med i det forum.

Nok om det. Det bliver nok ikke i dag, vi når frem til den detaljerede fordomsfri drøftelse; det indbyder tidspunktet heller ikke til, men jeg tror, at den kommer senere.

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger om de emner, jeg ikke selv nåede at komme ind på i mit første indlæg, men som udenrigsministeren har med i sin redegørelse, nemlig det danske initiativ i FN i efteråret om flygtningepolitikken. Det var et godt internationalt initiativ, vi dér tog, og det udsprang jo af vores ændring af udlændingeloven i efteråret. Da Danmark ikke fremtvang nogen konkret og endelig stillingtagen til det i 3. udvalg i denne plenarsamling i FN, men bad om at få det udskudt, er der nu mulighed for i andre internationale organisationer at gennemarbejde en holdning til disse spørgsmål.

Nordisk Råd har for ganske få dage siden – onsdag, torsdag og fredag i sidste uge – holdt et seminar i Saltsjöbaden med deltagere fra Folketinget, og der var en levende interesse i de andre nordiske lande og i deres delegationer for at deltage i overvejelserne om, hvordan man kan fremme det danske initiativ. Dette synes jeg hører hjemme i denne debat at få fastslået. Ofte, når vi drøfter flygtninge i Folketinget, sker det i en indendansk sammenhæng, men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at understrege som mit partis helt klare opfattelse, at uden en international løsning af disse problemer kommer vi ingen vegne.